

ט"ו בשבט – דרך נתינת מעשר עני

③ גיטין ל. -

מתני'. המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש עליהן מחלקן – מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין, ואינו חושש שמא מת הכהן או הלוי, או העשיר העני. מתו – צריך ליטול רשות מן היורשים. אם הלון בפני ב"ד – אינו צריך ליטול רשות מן היורשין.
גמ'. ואף על גב דלא אתו לידיה? אמר רב: במכרי כהונה ולויה; ושמואל אמר: במזכה להם ע"י אחרים; עולא אמר: הא מני? ר' יוסי היא, דאמר: עשו את שאינו זוכה כזוכה.

רמב"ם הלכות מעשר פרק ז

הלכה ה
המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש על אותן המעות מחלקו מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין ואינו חושש שמא מתו הכהן או הלוי או העשיר העני.
הלכה ו
כיצד מפריש עליהן מפריש תרומה או מעשר ראשון או מעשר שני מפירותיו ומזכה בהן על ידי אחר לאותו כהן או הלוי או העני שהלווה, ואם היו רגילין ליטול ממנו והוא רגיל שלא יתן אלא להן אינו צריך לזכות על ידי אחר ואחר שמפריש מחשב כמה שזה שהפריש ומנכה מן המלוה עד שיפרע כל חובו ומוכר התרומה לכל כהן שירצה ואוכל המעשרות.

④ ש"ת רדב"ז חלק א סימן שמ

שאלה על מה שנהגו בקצת מקומות בא"י איש אשר ישחט שור או כבש או עז מוכרו לזרים במתנותיו ואח"כ נותן לכהן פרוטה בעד המתנות והכהן לוקח ומתרצה האם קיים בכך מצות מתנות כהונה דמה לי הן מה לי דמיהן או לא. ואת"ל דלא קיים אם נתן הפרוטה קודם שימכור המתנות לזרים ונתרצה הכהן בכך אם יצא בזה ידי חובתו ויורשה למכור המתנות לאחרים או לאוכלם או לא...
אבל מוטל עלי לקיים המנהג ואומר דסמכו להם על בעל הלכות...

חזון איש, מעשרות, ח', ס"ק ה

מיהו רדב"ז שם כתב דאפי' בכהן שאינו מכרו שרי... אבל אין כן דעת שאר פוסקים...

⑤ משנה מסכת מעשר שני פרק ה משנה ט

מי שהיו פירותיו רחוקים ממנו צריך לקרוא להם שם מעשה ברכן גמליאל והזקנים שהיו באין בספינה אמר רבן גמליאל עשור שאני עתיד למוד נתון ליהושע ומקומו מושכר לו עשור אחר שאני עתיד למוד נתון לעקיבא בן יוסף שיזכה בו לעניים ומקומו מושכר לו אמר רבי יהושע עשור שאני עתיד למוד נתון לאלעזר בן עזריה ומקומו מושכר לו...